

Hồi 53

Phân Cung Nhuộm Máu

Trên hành lang dãy sương phòng tòa hậu viện đệ tam phân cung, tên Tử y Ông phó đội trưởng lấy làm lạ, quay sang một tên kiểm sĩ áo tía, đầu cột một tấm vải lấm tẩm máu, hỏi:

- Sao ngươi lại tới đây làm gì?

Tên kiểm sĩ áo tía nọ vào hàng thứ ba vội tiến tới gần, đáp:

- Báo cáo phó tọa, chúng ta không thể để tên họ Tiền sống sót rời khỏi nơi đây được. Nếu phái người coi giữ chỉ phí nhân lực, cho nên thuộc hạ đã giải quyết gã, hiện tại tới báo cáo với phó tọa. Nếu còn nhiệm vụ khẩn yếu nào khác xin cho thuộc hạ đảm nhiệm.

Ông phó đội trưởng gật đầu, nói:

- Nếu vậy thì tốt lắm.

Gã trầm ngâm giây lát, tiếp:

- Tuy ngươi rất miễn cưỡng, nhưng hiện hình dáng ngươi thật bất nhã, nên nhất thời ta chưa biết nên phái người thi hành công tác gì cho thích hợp.

Tên Tử y số ba vội nói:

- Thương thế của thuộc hạ thiết nghĩ là một vinh hạnh. Một khi Đế quân hỏi tới, thuộc hạ cứ thật tình khai ngay. Xin phó tọa chớ quan tâm đến điểm này.

Gã phó đội trưởng họ Ông gật đầu, nói:

- Thôi được. Vậy ngươi hãy dẫn đầu các huynh đệ tới Tây mật viện thay chức thủ viện, đổi cho hai huynh đệ áo lam...

Khi qua khúc quanh, gã lên tiếng gọi một Tử y kiểm sĩ đang đi đi lại lại có vẻ rất sốt ruột ở hành lang:

- Nghe thập ngũ, hãy theo mõ lại đằng này.

Được gọi, gã Tử y kiểm sĩ số mười lăm họ Nghê gật đầu, lộ vẻ mừng rỡ, rảo cẳng chạy tới. Gã số ba khẽ nói:

- Báo cáo rồi. Chúng ta tới thủ giữ Tây mật viện. Đó chính là nơi sắp diễn ra một trường kịch vui.

oOo

Tây mật viện của Huyết Kiếm đệ tam phân cung, một trong Đông Tây lưỡng viện rất bí mật.

Đông mật viện thuộc chủ nhân của phân cung cư trú.

Tây mật viện được dùng làm tân quán tiếp rước các nhân vật đặc biệt cao cấp.

Lúc bình thường, Đông Tây lưỡng viện đều cấm ngặt, không một ai được lai vãng tới nửa bước, đến cả bọn Tử y kiếm sĩ thủ vệ cũng chỉ được đặt chân tới một đình ở đằng xa viện, không được tùy tiện thò đầu vào bên trong nhòm ngó.

Hôm nay Đông Tây mật viện của Huyết Kiếm đệ tam phân cung không biết nhân vật đặc biệt nào cư trú, mà từ trong đến ngoài viện tĩnh mịch như tờ.

Trong hai cái đình ngoài viện lúc bấy giờ có hai Tử y kiếm sĩ thái độ như gặp đại địch, trường kiếm tuốt ra khỏi vỏ, mặt lộ vẻ khẩn trương.

Lúc bấy giờ tên kiếm sĩ đình canh mặt Bắc đưa mắt liếc trộm về phía cửa ngách trước cung, rồi quay lại dùng truyền âm hỏi tên kiếm sĩ đầu cột chiếc khăn dính máu ở đình canh phía nam:

- Này, tiểu Hồ, nghe mõ hỏi đây. Vừa rồi hai tên ma đồ áo lam căn dặn, nói bất cứ người nào cũng đều không được tiến vào tòa mật viện này. Vậy phân cung chủ có bị giới hạn không nhỉ?

Tên kiếm sĩ đối diện dùng truyền âm đáp:

- Mệnh lệnh này là của Đế quân, dĩ nhiên áp dụng cả với phân cung chủ.

Hai tên kiếm sĩ ấy chính là Hoa Vân Biểu với quái khiêu hóa Hồ Tốt Nghĩa.

Cả hai sau khi được lệnh thay hai tên kiếm sĩ áo lam, Hoa Vân Biểu thủy chung vẫn chưa thấy có trò vui gì xảy ra, bất giác chàng sốt ruột hỏi quái khiêu hóa.

Hồ Tốt Nghĩa chỉ điểm nụ cười, bảo chàng nán chờ đợi, vậy không biết phải chờ đợi tới bao giờ?

Quái khiêu hóa mỉm cười, nói:

- Nếu chúng ta đợi tới trời tối vẫn không thấy có động tĩnh, lão Hồ sẽ thua tiểu tử ngươi một cái bạt tai.

Bấy giờ Hoa Vân Biểu đang định hỏi thêm, con đường phía trước mặt đột nhiên có tiếng chân bước dồn dập, tiếp đến ba bóng người xuất hiện.

Người đi đầu thân hình cao lớn, trong mặc võ trang da báo bó sát lấy người, ngoài khoác một áo choàng màu huyền, hai mắt lấp lánh như điện, nhưng nét mặt sa sầm, tay đặt hành gia vừa nhìn ắt biết ngay người này có đeo mặt nạ da người... hơn thế, có tới hai ba lớp là ít.

Theo sau là hai võ sĩ áo tía đeo trường kiếm, chính là hai tên chánh phó đội trưởng Tử y trong phân cung.

Trong Huyết Kiếm Ma Cung, bất luận tổng cung hay phân cung, Tử y kiếm sĩ đều thuộc vào hàng cận vệ nhất đẳng, loại kiếm sĩ áo tía này mới được tiếp cận cung chủ hoặc phân cung chủ.

Hai tên đội trưởng Tử y bỗng dừng bước, khom mình cung kính nói:

- Cầu chúc Đế quân thánh an.

Bên đình canh đối diện, quái khiêu hóa nháy mắt ra hiệu. Hoa Vân Biểu lập tức đứng nghiêm chỉnh mắt nhìn mũi, mũi nhòm mồm, đồng thời đưa chéch mũi kiếm xuống bên dưới.

Huyết Kiếm Ma Đế lớn bước đi qua, không hề đếm xỉa tới hai người.

Vì xưa nay Huyết Kiếm Ma Đế rất tin tưởng ở sự trung thành của các cấp võ sĩ áo tía.

Đợi tới khi bóng dáng của hai tên đội trưởng mất hút, Hoa Vân Biểu mới dùng truyền âm hỏi:

- Người nọ phải chăng là Huyết Kiếm Ma Đế?

Quái khiêu hóa dùng truyền âm đáp:

- Còn phải hỏi những lời thừa ấy.

Hoa Vân Biểu ngượng nghịu tiếp:

- Thế tiểu tử thấy lão tặc có giống Vi Thiên Nghi không?

Quái khiêu hóa hỏi lại:

- Ngươi thấy thế nào?

Hoa Vân Biểu ngẫm nghĩ giây lát, đáp:

- Luận về thân hình thì rất giống, nhưng cái đó cũng không lấy gì làm chính xác, vì trong võ lâm không thiếu gì những người có thân hình giống Vi Thiên Nghi...

Quái khiêu hóa cười nói:

- Lại tuôn những lời thừa. Nhưng lần này còn có thể tha thứ được, vì đó cũng là ý nghĩ của lão Hồ mỗ. Hiện tại chúng ta chỉ nên kết luận một câu, là những bằng chứng của mình chưa đủ để xác nhận chắc chắn thân thế đối phương.

Hoa Vân Biểu bỗng hỏi:

- Thế kịch vui tới đây là chấm dứt chăng?

Quái khiêu hóa cười đáp:

- Không, chỉ mới bắt đầu. Hiện giờ màn vừa được vén lên. Trong nội viện mới khởi chiêng trống, nhưng nòng cốt vở kịch thì phải một thời gian nữa mới trình diễn.

Hoa Vân Biểu ngơ ngác hỏi:

- Trong nội viện? Ý của ngươi nói là thế nào? Chẳng lẽ trước khi Huyết Kiếm Ma Đế bước chân vào, trong mật viện đã có người nào xâm nhập?

Quái khiêu hóa cười đáp:

- Tiểu tử đoán đúng đấy. Đó là một phụ nữ, nhưng không phải vị chủ nhân phân cung. Người này còn xinh đẹp hơn là khác.

Hoa Vân Biểu càng ngạc nhiên thêm, hỏi:

- Người đó là ai?

Quái khiêu hóa lắc đầu, đáp:

- Không rõ. Đồng thời bốn khiêu hóa cũng chẳng có hứng thú rình mò.

Hoa Vân Biểu thộn người, ấp úng:

- Nếu vậy...

Quái khiêu hóa ngắt lời:

- Bốn khiêu hóa chỉ thấy một cái kiệu nhỏ, kỳ dư đều là sự ước đoán. Nhưng xưa nay những điều phán đoán của họ Hồ này chưa bao giờ sai sự thật.

Hoa Vân Biểu không tin, nói:

- Không có lẽ. Nơi đây là đệ tam phân cung, chẳng lẽ cung chủ phân cung lại cam chịu như thế.

Quái khiểu hóa cười đáp:

- Nếu y thị cam chịu thì làm gì có kịch vui mà xem.

Lúc này Hoa Vân Biểu mới vỡ nhẽ. Điều mà quái khiểu hóa gọi là kịch vui, nguyên để chỉ trận đòn ghen này.

Hoa Vân Biểu cảm thấy thất vọng, vì đó đều là sự tưởng tượng của quái khiểu hóa, mà cho cho dù chuyện ấy là thật thì có gì đáng xem?

Hoa Vân Biểu đang bực mình, định chính quái khiểu hóa một hồi rồi rời khỏi nơi đó ngay, bỗng thấy quái khiểu hóa nhảy ra khỏi đình, giơ ngang trường kiếm, nói:

- Xin cung chủ đừng gót ngọc.

Hoa Vân Biểu không kịp suy nghĩ, cũng vội nghiệm chính tiến ra, đưa trường kiếm giao tiếp với kiếm của quái khiểu hóa thành hình chữ thập chặn lấy lối đi của vị chủ nhân đệ tam phân cung, lúc bấy giờ ngọc mạo đã giận dữ tái xanh.

Chủ nhân đệ tam phân cung tức giận toàn thân run lẩy bẩy, trừng mắt quát hỏi:

- Triệu lão tam, ngươi mù hay sao?

Quái khiểu hóa cao giọng đáp:

- Để quân đã có thánh dụ, chúng ti thuộc chẳng dám bất tuân...

Đoạn gã lại khẽ nói tiếp:

- Thỉnh cung chủ rủ lòng từ bi.

Chủ nhân phân cung mặt hơi dịu lại, vung tay giật lấy trường kiếm của hai người quăng xuống đất, ngang nhiên tiến vào trong viện.

Đợi cho đối phương khuất dạng rồi, quái khiểu hóa mới dùng truyền âm khẽ nói:

- Thế là xong một giai đoạn.

Hoa Vân Biểu hỏi:

- Bây giờ làm thế nào?

Quái khiểu hóa đáp:

- Hiện tại chúng ta sẽ thừa cơ theo luôn vào. Tiểu tử chớ mở miệng nói gì, chỉ có việc làm đúng như mỗ. Chúng ta cứ làm như kẻ bàng quan, đứng ngây người ra xem tình hình.

Nói xong, quái khiêu hóa đưa tay ra kéo Hoa Vân Biểu chạy vào trong viện, miệng vội gọi với:

- Nương nương không được...

Quái khiêu hóa chỉ cần thốt như thế, liền đó trước thềm tòa Hồng lâu, Huyết Kiếm Ma Đế quần áo xốc xếch, sắc mặt giận dữ xuất hiện.

Quái khiêu hóa vội giơ tay ra kéo, cùng Hoa Vân Biểu song song đứng dừng lại.

Hai người đứng đờ ra như tượng gỗ, nom như đã khiếp sợ đến hôn phi phách tán.

Huyết Kiếm Ma Đế mắt đỏ ngầu, trợn trừng, gằn giọng hỏi:

- Đường Lăng Vân, ai cho nàng tới đây?

Vị phân cung chủ nhân tiến lên mấy bước, run giọng đáp:

- Đế quân... làm như thế, thật thái quá... Tiệp thiếp theo Thánh quân bao năm nay, không có công lao cũng có sự khó nhọc. Tiệp thiếp được tấn phong làm chủ nhân đệ tam phân cung này cũng đều do ơn đức của Thánh thượng... Ắt Thánh thượng đã rõ tiệp thiếp không hề có lòng tranh chấp nhỏ mọn. Nhưng hôm nay Đế quân làm như thế, sau này tiệp thiếp còn mặt mũi nào...

Huyết Kiếm Ma Đế xua tay, quát:

- Thôi, đi ngay! Đi ngay đi!

Cung chủ đâm bổ tới, thống thiết thốt:

- Thánh thượng sao nỡ nhẫn tâm đến thế.

Huyết Kiếm Ma Đế bị ngăn trở cuộc vui, lửa giận đã sớm sôi lên sùng sục, bấy giờ thấy cung chủ nhảy tới, tướng đối phương định liều mạng, liền hậm hực quát:

- Tiệp nhân dám vô lễ phải không?

Chưa dứt lời, một chưởng nhanh như điện chớp đã vỗ ra.

Phân cung chủ nhân không ngờ lòng dạ Huyết Ma lại tàn độc đến thế, muốn tránh né cũng không kịp, liền bị chưởng ấy vỗ trúng, ngã ngửa người ra phía sau, miệng thổ máu tươi ra như suối.

Huyết Kiếm Ma Đế đánh té chủ nhân phân cung như đập chết một con nhặng xong, lão không hề đưa mắt nhìn, chỉ lạnh lùng cười hắc hắc, quay người tiến vào trong nội thất.

Giữa lúc lão ma vừa chuyển mình, lưng chừng không bỗng truyền tới một tiếng quát lớn:

- Lão tặc đứng lại.

Trong tiếng quát, một thân hình đen ngòm, mập lùn, rất thô kệch, từ trên nóc Hồng lâu đâm bổ xuống.

Hoa, Hồ hai người ngẩng đầu, đã thấy kẻ đó không xa lạ gì, mà chính là Mông Sơn Xú ni, người đã từng một lần ân ái với lão ma, sinh hạ được hai nàng con gái.

Xú ni vừa hạ chân xuống đất đã nhanh chân tiến lên, chỉ vào chủ nhân phân cung đang nằm thoi thóp dưới đất, gằn giọng thốt:

- Lão tặc, ngươi... ngươi...

- o O o -